

SODBA RASIEWICZ ZOPER REPUBLIKO SLOVENIJO

PETI ODDELEK

18. oktober 2012

pritožba št. 40445/06

V zadevi Rasiewicz proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) kot senat v sestavi:

Dean Spielmann, *predsednik*,

Mark Villiger,

Karel Jungwiert,

Boštjan M. Zupančič,

Ann Power-Forde,

Angelika Nußberger,

André Potocki, *sodniki*,

in Claudia Westerdiek, *sodna tajnica oddelka*,

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 18. septembra 2012,

izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 40445/06) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Evropskem sodišču za človekove pravice 12. 9. 2006 vložil slovenski državljani Janus Rasiewicz (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Pritožnika je zastopal M. Klep, odvetnik iz Celja, slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) pa njen zastopnik.

3. Predsednik oddelka se je 27. 5. 2009 odločil, da obvesti vlado o pritožbi in zahteva, naj predloži podatke po točki a drugega odstavka 54. člena Poslovnika Sodišča. Po prejemu zahtevanih podatkov se je predsednik 4. 10. 2010 odločil, da obvesti o pritožbi toženo pogodbenico v skladu s točko b drugega odstavka 54. člena Poslovnika Sodišča.

DEJSTVA

I. OKOLIŠČINE ZADEVE

4. Pritožnik je bil rojen leta 1950 in živi v Žalcu.

A. Prvi sklop postopkov

5. Dne 21. 5. 1997 je pritožnik, zaposlen v glasbeni šoli kot učitelj, pri Delovnem sodišču v Celju vložil tožbo zaradi razveljavitve sklepa o uvrstitvi v plačni razred.
6. Dne 1. 2. 2000 je bila opravljena prva obravnava.
7. Po dveh nadaljnjih obravnavah je prvoinstanjsko sodišče dne 24. 3. 2000 izdalo sodbo, s katero je zavrnilo pritožnikov zahtevek. Ta se je pritožil.
8. Višje delovno in socialno sodišče je dne 7. 12. 2001 ugodilo njegovi pritožbi in zadevo vrnilo v ponovno odločanje.
9. Dne 11. 6. 2002 je sodišče prve stopnje izdalo sodbo, s katero je zavrnilo pritožnikov zahtevek. Ta se je pritožil.
10. Dne 26. 2. 2004 je drugostopenjsko sodišče zavrnilo njegovo pritožbo. Pritožnik je vložil predlog za revizijo.
11. Vrhovno sodišče je dne 11. 1. 2005 predlog zavrnilo. Pritožnik je vložil ustavno pritožbo.
12. Dne 17. 3. 2006 je Ustavno sodišče pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno. Sklep je bil pritožniku vročen dne 21. 3. 2006.

B. Drugi sklop postopkov

13. Dne 7. 9. 2001 je pritožnik začel postopek pri Delovnem sodišču v Celju zaradi razveljavitve sklepa o uvrstitvi v plačni razred in zahteval združitev obeh postopkov.
14. Dne 10. 12. 2002 je bila opravljena prva obravnava. Prvoinstanjsko sodišče je zavrnilo zahtevo za združitev postopkov in izdalo sodbo, s katero je zavrnilo pritožnikov zahtevek. Ta se je pritožil.
15. Višje delovno in socialno sodišče je dne 15. 4. 2004 zavrnilo pritožnikovo pritožbo. Pritožniku je bila sodba vročena dne 28. 5. 2004.

II. UPOŠTEVANA DOMAČA ZAKONODAJA

16. Za upoštevano domačo zakonodajo glej sodbo *Ribič proti Sloveniji* (št. 20965/03, 19. 10. 2010, 19. odstavek).

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

17. Pritožnik se je pritoževal, da so postopki, v katerih je bil stranka, trajali predolgo. Skliceval se je na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče ..."

18. Smiselno se je pritožnik prav tako pritožil, da so bila v Sloveniji razpoložljiva pravna sredstva pri pretirano dolgih postopkih neučinkovita.

13. člen konvencije se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

A. Sprejemljivost

19. Glede drugega sklopa postopkov Sodišče ugotavlja, da so postopki trajali dve leti in osem mesecev na dveh stopnjah sodišča (glej 13. do 15. odstavek), kar se ne more šteti za pretirano. Sodišče meni, da je pritožba glede trajanja drugega sklopa postopkov očitno neutemeljena in jo je treba v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 35. člena konvencije razglasiti za nesprejemljivo. V zvezi z očitkom po 13. členu konvencije Sodišče ugotavlja, da je bila pritožnikova trditev glede kršitve njegove pravice do učinkovitega pravnega sredstva v smislu 13. člena sporna. Torej je ta očitek očitno neutemeljen in ga je treba v smislu tretjega in četrtega odstavka 35. člena konvencije razglasiti za nesprejemljivega.

20. Glede prvega sklopa postopkov Sodišče ugotavlja, da se ta del nanaša na postopke, ki so se končali pred uveljavitvijo zakona 2006, in na učinkovitost pravnih sredstev, zlasti "zahtevka za pravično zadoščenje", ki ga zagotavlja 25. člen zakona 2006, uveljavljenega dne 1. 1. 2007. Zadeva je zato podobna zadevi *Ribič proti Sloveniji* (glej 16. odstavek). V tej zadevi je Sodišče ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, neučinkovita (prav tam, 37. do 42. odstavek).

21. Sodišče ugotavlja, da vlada ni predložila nobenih prepričljivih utemeljitev, zaradi katerih bi moralo Sodišče ta sklop postopkov obravnavati drugače kakor predhodno navedeno zadevo.

22. Sodišče še ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu tretjega odstavka 35. člena konvencije. Prav tako ni nesprejemljiva iz katerih koli drugih razlogov. Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

B. Utemeljenost

1. Prvi odstavek 6. člena

23. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo dne 21. 5. 1997 in končalo dne 21. 3. 2006, ko je bil sklep Ustavnega sodišča vročen pritožniku. Torej je na štirih stopnjah sodišča trajalo sedem let in deset mesecev.

24. Sodišče ponovno poudarja, da je treba sprejemljivost trajanja postopka presojati glede na okoliščine zadeve in s sklicevanjem na ta merila: zapletenost zadeve, ravnanje pritožnika in ustreznih organov ter pomen zadeve za pritožnika v

sporu (glej med številnimi drugimi zadevami *Frydlender proti Franciji* [VS], št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

25. Sodišče po pregledu vsega gradiva, ki mu je bilo predloženo, in ob upoštevanju svoje sodne prakse (glej *Hrustelj proti Sloveniji*, št. 75628/01, 18. do 20. odstavek, 30. 3. 2006, in *Rogelj proti Sloveniji*, št. 21415/02, 63. do 70. odstavek, 3. 3. 2009) meni, da je postopek trajal predolgo in da pogoj "razumnega roka" ni bil izpolnjen.

26. Torej je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

2. 13. člen

27. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi organi za domnevno kršitev zahteve po prvem odstavku 6. člena, po katerem mora biti zadeva obravnavana v razumnem roku (glej *Kudla proti Poljski* [VS], št. 30210/96, 156. odstavek, ESČP 2000-XI).

28. Sodišče se sklicuje na svoje ugotovitve v zadevi *Ribič proti Sloveniji* (glej 16. in 20. odstavek) in ugotavlja, da vlada ni navedla nobenih prepričljivih trditev, zaradi katerih bi moralo to pritožbo obravnavati drugače kakor omenjeno zadevo. Sodišče torej meni, da je bil pri obravnavani zadevi kršen 13. člen, saj v domači zakonodaji ni bilo pravnega sredstva, s katerim bi pritožnik lahko dosegel odločitev sodišča, ki bi potrdila njegovo pravico do obravnave zadeve v razumnem roku, kot je določeno v prvem odstavku 6. člena.

II. DRUGE ZATRJEVANE KRŠITVE KONVENCIJE

29. Pritožnik se je na podlagi 6. člena konvencije pritožil, da ga je ravnatelj šole uvrstil v napačen plačni razred. Prav tako se je pritožil, da so bila zaradi pritrditve ravnateljevemu sklepu sodišča pristranska, postopki pa nepošteni. Pritoževal se je tudi, da so bile s tem kršene njegove pravice po 1. členu protokola št. 1, saj bo njegova pokojnina nižja.

30. Po preučitvi navedenih očitkov Sodišče glede na vse razpoložljivo gradivo, in kolikor so očitane zadeve v njegovi pristojnosti, ugotavlja, da ti ne kažejo, da bi bili kršeni členi, na katere se je skliceval pritožnik. To pomeni, da je ta del pritožbe očitno neutemeljen ter ga je treba zavrniti skladno s točko a tretjega odstavka in četrtim odstavkom 35. člena konvencije.

III. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

31. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje."

32. Pritožnik **ni predložil zahtevka za pravično zadoščenje**, čeprav je bil zaprosen, naj to stori. V teh okoliščinah Sodišče meni, da ni nobenega razloga za

dodelitev zneska po 41. členu konvencije (glej *Ciucci proti Italiji*, št. 68345/01, 33. odstavek, 1. 6. 2006).

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. soglasno *razglša*, da je pritožba glede predolgega trajanja prvega sklopa postopkov in pomanjkanja učinkovitega pravnega sredstva sprejemljiva, preostali del pritožbe pa nesprejemljiv;

2. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu, da sta bila kršena prvi odstavek 6. člena in 13. člen konvencije.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 18. oktobra 2012 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Claudia Westerdiek Dean Spielmann
sodna tajnica predsednik

Skladno z drugim odstavkom 45. člena konvencije in drugim odstavkom 74. člena Poslovnika Sodišča je tej sodbi priloženo ločeno mnenje sodnice Power-Forde.

D. S.

C. W. 6 RASIEWICZ v. SLOVENIA JUDGMENT – SEPARATE OPINION
RASIEWICZ v. SLOVENIA JUDGMENT – SEPARATE OPINION 7

LOČENO ODKLONILNO MNENJE SODNICE POWER-FORDE

Ne strinjam se z večinsko ugotovitvijo kršitve pritožnikove pravice do sojenja v “razumnem roku”. V ločenem mnenju v zadevi *Barišič proti Sloveniji* (32600/05) sem navedla razloge, zakaj ne morem sprejeti sedanjega “preveč splošnega” pristopa Sodišča do zahtevkov o “trajanju postopka”.

Iz razlogov, ki sem jih tam navedla, in glede na odsotnost podrobne obravnave tega, kaj se je na državni ravni dejansko zgodilo, ter v skladu z dejstvi, kakor jih je mogoče ugotoviti na podlagi sodbe, se ne morem strinjati z ugotovitvijo, da je bila konvencija kakor koli kršena.